

Lønningsspørgsmaalet i det hele, det ønsker jeg ikke.

Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), naar han i Gaar mente, at Forsvarskommissionen ikke havde med Lønningslovene at gøre. Det maa dog ses under en anden Synsvinkel, og hvis Kommissionen kommer med en Forsvarsordning uden at have gjort Rede for, hvad hele Ordningen vil koste, vil man, og det med Rette, faa Behjælpelse derfor. Derfor maa selvfølgelig det ene følge med det andet, og derfor kan jeg ikke gaa med til disse midlertidige Forhøjelser, uden at være overbevist om, at der er en saadan Nødstilstand paa Færde, at vedkommende Premierløjtnanter og Officierer ikke kunne bjærge Livet uden denne ekstraordinære Foranstaltning, det er der ingen, der har kunnet overbevise mig om. De have kunnet komme ud af det hidtil, og jeg haaber ogsaa, de skulle kunne det Aars Tid eller to til, det vil være, inden vi komme til en endelig Ordning. Jeg ønsker, at vi maa komme til en samlet Overvejelse af hele Forholdet, det er mit Standpunkt i denne Sag. Med Hensyn til de menige Soldaters Dagpenge gentager jeg, hvad jeg sagde i Gaar, at har man nu indført Fællesforplejning for en hel Række af Afdelingerne, og anvender man derved 67 Ø. pr. Mand, er det en billig Fordring, at man stiller de andre Afdelinger lige og ogsaa giver dem 67 Ø. daglig. Der er jo visse Afdelinger, der ikke kunne faa Fællesforplejning af den simple Grund, at de ingen Kaserne have. Det kan have sine Vanskeligheder, i hvert Fald medføre adskillige Bekostninger, før man naar dertil.

Endelig har jeg en Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksberg (Eilinger). Han var saa elskværdig at korrigerer mig angaaende min Udtalelse om Forplejningskorpset. Jeg har meget vel i Erindring, at Loven om Forplejningskorpset hovedsagelig var en Organisationslov, men det ærede Medlem har ingen Ret til at sige, at den ikke finansielt vedrørte Forplejningskorpset. Det gjorde den af den simple Grund, at vi ved den gennemførte Organisation hindrede Officerer og Mænd af andre Afdelinger i at gaa ind og tage Stilling som Intendant og Overintendant i Korpset, da vi forlangte, at dette skulde rekruteret af sine egne Folk. Derved skete der en Oprykning i de forskellige Stillinger, og en hel Del fik derved øjeblikkelig deres Lønning forbedret. Endvidere kostede den Historie Staten

6,000 Kr. aarlig ved forøgede Udgifter til Pensionsvæsenet. I den Henseende har jeg Ret til at sige, at der da skete en Forbedring i de vedkommendes Forhold, og min Erfaring var, at de vare overordentlig tilfredse med Forbedringen. For øvrigt takker jeg det ærede Medlem, fordi han er saa elskværdig at korrigerer mig, naar jeg ikke har udtalt mig fuldt nøjagtigt. Det ærede Medlem kunde maaske have gjort det med lidt mindre Overlegenhed, men da jeg hører, at jeg selv kan være overlegen, skal jeg ikke gaa i Rette med ham om det Spørgsmaal.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds Ordet.

Anders Nielsen: Det ærede Medlem citerede noget af mit Foredrag i Gaar efter Fortrykket. Man kan jo altid rive et Stykke ud hist og her, men det ærede Medlem vil lægge Mærke til, at jeg nederst Sp. 2139 siger: „Dette Spørgsmaal“ (Spørgsmaalet, om vi skulle vente paa Afgivelsen af Forsvarskommissionens Betænkning), kan rejses, der kan diskuteres frem og tilbage i lange Baner, men noget sagligt ligger der ikke deri. Der kan kun være Tale om politiske Grunde og ikke andet. Der kan ogsaa være Tale om politiske Grunde i en anden Forstand, idet man kan være Modstander af Lovforslaget“ osv. (*Berntsen:* Læs kun fremad, nu kommer Humlen) ... velan, altsaa: „for at genere Ministeriet, for at komme Ministeriet til Livs. Det er en anden Form for politisk Modstand mod dette Forslag, men af saglige Grunde tror jeg ikke, det er muligt at gaa imod det“. Man kan rejse saglige Indvendinger imod det, men at man kan gaa imod det af virkelig saglige Grunde, tror jeg ikke. Enten er det politiske Grunde, dikteret af Modstand mod Ministeriet, eller ogsaa af Hensyn til Forholdet vedrørende Forsvarskommissionsbetænkningens Afgivelse.

Naar det ærede Medlem henviste til min Stilling i Kommissionen og mente, at der havde været Grund til at afgive et separat Votum fra min Side, saa var der aldeles ingen Grund dertil for mig; det var ganske og aldeles overflødig, da Kommissionens Svar ikke er nogen som helst Hindring for denne Sags Fremførelse og Gennemførelse i Rigsdagen. Forsvarskommissionen har ikke udtalt sig imod dette. Først i det Tilfælde, at man fra enkelte Sider indenfor Kommissionen havde ønsket at udtale sig i den Retning, først da kunde der